

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 18-059

Appellant is op 11 december 2018 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 86345 op de klacht van Regio Midwest van de KNZB:

Datum: 7 december 2018

Sanctie: met ingang van 8 december 2018 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt opgegeven, 8 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd.

Overweging: elleboogstoot (artikel L6.1).

Wedstrijd: DWT H2 – Het Y H4, gespeeld op 1 december 2018

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 7 januari 2019. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. F.W. Drost, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift van appellant d.d. 12 december 2018. Appellant is ter zitting verschenen.
3. In het scheidsrechtersrapport wordt vermeld:

“Poging tot elleboogstoot, elleboogstoot en onbeheerst gedrag. (...) Na de wedstrijd kwam de speler zijn actie uitleggen dat hij werd vast gehouden en plotseling los gelaten werd en in de beweging om zich los te maken die elleboogstoot uit voort kwam en niet bewust de bedoeling was, alleen ik zag dat anders”.

De scheidsrechter verklaart dat de tegenstander werd geraakt boven het oog op de wenkbrauw en dat er sprake was van opzet omdat hij het een “bewuste elleboogstoot naar achteren” vond.

4. In zijn beroepschrift schrijft appellant onder meer:

“...was ik als midvoor verwickeld in een stevige duel om positie met de midachter. Ik werd daarbij onder water geduwd en vastgehouden aan mijn bovenarm. Op het moment dat ik weer boven kwam probeerde ik mij los te maken met een soort rugslagbeweging. Precies op het moment dat ik mijn vastgehouden arm naar achteren bewoog, werd mijn bovenarm losgelaten en schoot mijn arm naar achteren. Ongelukkigerwijs was daar precies het hoofd van mijn tegenstander.”

“Wat de scheidsrechter in zijn rapport niet vermeld is dat ik daarna mijn tegenstander naar de kant heb geholpen. Dat alles verliep rustig. Direct nadat ik ook het water had verlaten heb ik het gebeuren rustig besproken met mijn tegenstander. Hij accepteerde mijn excuses direct en was ook direct van mening dat van opzet geen sprake was.”

Aan zijn beroepschrift voegt appellant e-mail correspondentie toe met zijn tegenstander M., die op vrijdag 14 december 2018 om 7.34 uur aan appellant schrijft:

“Hallo x, we hadden inderdaad een duel om de bal op de midvoor/midachter plaats. Ik weet niet precies wat er gebeurd is, maar we hadden tot dat moment al meerdere duels uitgevochten op de midvoor/midachterplek. Fysieke duels, maar wel fair. Ik kan me daarom ook niet voorstellen dat het een bewuste elleboogstoot was.”

5. Scheidsrechter B. is niet ter zitting verschenen. Hij heeft bij email d.d. 19 december 2018 gereageerd op het verweer van appellant en op de overgelegde verklaring van de tegenstander. Hij schrijft onder meer:

“... beide partijen lagen al een paar keer te stoeien op de midvoor midachter plaats dit in een faire manier. En we kunnen inderdaad niet alles zien en dat hij plotseling werd losgelaten zou een logisch gevolg kunnen zijn, maar het ziet er voor mij anders uit.”

In een e-mail d.d. 2 januari 2019 schrijft scheidsrechter J. het volgende:

“De bewuste elleboogstoot heb ik zelf niet waargenomen. Wel heb ik gezien dat voorafgaande aan het incident beide spelers pittig aan het stoeien waren op de midvoor midachter plek. Dit was ook niet de eerste keer deze wedstrijd. Er werd behoorlijk gestreden om de winst en het spel was behoorlijk fysiek maar wat mij betreft binnen de grenzen van het toelaatbare en zeker binnen de grens van de veiligheid voor de spelers. Tot aan het bewuste incident waren er m.i. ook geen uitingen van fysieke agressie in het veld. Na de wedstrijd heeft de bestrafte speler zich gemeld en heel behoorlijk zijn versie van de toedracht gegeven.”

Die toelichting was conform hetgeen hij opschrijft in zijn verweerschrift en het lijkt ook overeen te komen met de lezing die door de tegenstander is beschreven in zijn email."

De Commissie van Beroep overweegt als volgt:

6. De feiten in deze zaak overziende en met name ook rekening houdende met hetgeen de beide scheidsrechters in retrospectief over het voorval verklaren, alsmede gelet op de verklaring van de tegenstander van appellant en gelet op de uitleg die appellant ter zitting heeft kunnen geven, staat het voor de Commissie van Beroep onvoldoende vast dat appellant de intentie heeft gehad om zijn tegenstander met zijn elleboog te raken. Wel kan appellant het verwijt worden gemaakt dat hij onbesuisd handelde. Van onbesuisd spel is onder meer sprake indien een speler zich op zodanig ongecontroleerde en gevaarscheppende wijze beweegt, dat daarmee het risico ontstaat dat de tegenspeler geblesseerd zou kunnen raken. Bij het maken van de beweging achterwaarts in de nabijheid van de tegenstander, die ook door de scheidsrechter in het tuchtrapport beschreven wordt als "onbeheerst", heeft appellant de grens van het in een wedstrijd betamelijk gedrag overschreden.
7. De Commissie van Beroep is van mening dat de door de Tuchtcommissie opgelegde sanctie van acht wedstrijden gegeven de omstandigheden te zwaar is. Een sanctie van twee wedstrijden volstaat.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

- a. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie d.d. 7 december 2018.
- b. De Commissie van Beroep ontzegt appellant met ingang van 7 december 2018 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolo wedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speler staat op wordt opgegeven, twee bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities en NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd. De na 7 december 2018 niet gespeelde wedstrijden dienen met voormelde sanctie verrekend te worden.
- c. De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 29,60 in de kosten van het geding in eerste aanleg, waarvoor de bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van de vereniging DWT te belasten.

Nieuwegein, 22 januari 2019

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter
mr. F.W. Drost, lid
mr. R.W. Brouwer, secretaris